

UCHWAŁA Nr XXXIV/293 /2017
RADY MIEJSKIEJ W KOZIENICACH
z dnia 14 września 2017 r.

w sprawie udzielania odpowiedzi na skargę [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] do Wojewódzkiego Sądu
Administracyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, 1370) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 446, poz. 1579, poz. 1948 oraz z 2017 r., poz. 730, poz. 935) Rada Miejska w Kozienicach uchwala, co następuje:

- § 1. Udziela się odpowiedzi na skargę z dnia 18 sierpnia 2017 roku do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu skierowaną przez [REDAKTOWANE] zgodnie z załącznikiem do uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Gminy Kozienice.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Z-ca Przewodniczącego Rady Miejskiej
w Kozienicach

Andrzej Kowalski

Kozienice, dnia 14 września 2017 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu
ul. J. Słowackiego 7
26-600 RADOM

Skarżący:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]

(adresy stron w aktach sprawy)

Organ :

Rada Miejska w Kozienicach
reprezentowana przez
Burmistrza Gminy Kozienice
Tomasza Śmietankę
ul. Parkowa 5
26-900 Kozienice

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

na uchwałę Nr XXXII/286/2017 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 13 lipca 2017 roku w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia prawa oraz uchwałę Nr XLI/423/2014 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 6 lutego 2014 roku zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Kozienice i ogłoszenia tekstu jednolitego

W odpowiedzi na skargę na sposób rozpatrzenia przez Radę Miejską w Kozienicach wezwania do usunięcia naruszenia prawa uchwałą Nr XXXII/286/2017 z dnia 13 lipca 2017 r. oraz skargę na uchwałę NR XLI/423/2014 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 6 lutego 2014 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Kozienice i ogłoszenia tekstu jednolitego **wnoszę o:**

1. odrzucenie skargi

- ewentualnie , w razie nieuznania, że skarga podlega odrzuceniu wnosząc o:
2. oddalenie skargi w całości,
 3. zasądzenie kosztów postępowania wg. norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W ocenie organu skarga jest niedopuszczalna zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Zgodnie z regulacją przewidzianą w art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego. Stosownie zaś do treści art. 101a ust.1 przepis art. 101 stosuje się odpowiednio , gdy organ gminy nie wykonuje czynności nakazanych prawem albo przez podejmowanie czynności prawne lub faktyczne narusza prawa osób trzecich.

Z powyższych regulacji wynika ,że oprócz legitymowania się przez skarżącego interesem prawnym, **warunkiem koniecznym skutecznego wniesienia skargi jest bezskuteczność uprzedniego wezwania rady gminy do usunięcia naruszenia prawa.** Tymczasem w okolicznościach niniejszej sprawy skarżący powołując się na treść art. 101a w zw. z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym wnieśli również skargę na postanowienia aktu prawa miejscowego w postaci Statutu Gminy Kozienice zawarte w uchwale Nr XLI/423/2014 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 6 lutego 2014 roku zmieniającą uchwałę w sprawie uchwalenia Statutu Gminy Kozienice i ogłoszenia tekstu jednolitego bez uprzedniego bezskutecznego wezwania do usunięcia naruszenia prawa co do tej uchwały. Wezwanie to winno być skierowane do organu, który podjął kwestionowaną uchwałę. Co prawda w odniesieniu formy i treści wezwania przepisy prawa nie stawiają szczególnych wymogów, jednakże powinno ono być w formie pisemnej i spełniać wymogi przewidziane dla podań określone w art. 63 k.p.a. Niezbędne jest zatem zawarcie w nim danych podmiotu, od którego pochodzi, wskazanie kwestionowanej uchwały oraz sposobu, w jaki narusza ona interes prawny lub uprawnienie (wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 10 stycznia 2008 r., II SA/Wr 302/06, LEX nr 507881). Ponadto należy zauważyć, że skarżący dopiero na etapie wniesienia skargi do Sądu zakwestionowali po raz pierwszy regulacje zawarte w § 129 ust. 1, 2 i 3 Statut Gminy stanowiącego załącznik Nr 1 do uchwały Nr XLI/423/2014 jako niezgodne z prawem.

Reasumując w ocenie organu skarżący zaniechali czynności wezwania do usunięcia naruszenia prawa w zakresie treści poszczególnych postanowień Statut Gminy Kozienice, co winno skutkować **odrzuceniem skargi jako niedopuszczalnej** stosownie do art. 58 § 1 pkt 6 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2017 r. poz. 1369, 1370). W orzecznictwie utrwalone jest stanowisko, że wezwanie to stanowi przesłankę dopuszczalności zaskarżenia, której

niedochowanie przez skarżącego powoduje odrzucenie skargi bez możliwości jej konwalidacji (tak np. postanowienie NSA z dnia 21 czerwca 2011r., sygn. akt I OSK 1037/11 oraz dnia 7 kwietnia 2010 r., sygn. akt I OSK 1679/09- Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych.

Niezależnie od powyższego zarzutu, który winien już z tego tylko powodu doprowadzić do odrzucenia skargi jako niedopuszczalnej , dodatkowo podnieść należy że w związku z treścią art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, do którego odpowiedniego stosowania odsyła art. 101a ust. 1 tej ustawy należy stwierdzić, że skarżący nie wykazali , iż w związku z zachowaniem się Rady Miejskiej w Kozienicach doszło w rozpatrywanej sprawie do naruszenia ich interesu prawnego. Skarga wnoszona w tym trybie nie ma charakteru *actio popularis*. Podstawą jej wniesienia jest nie tylko fakt ewentualnego naruszenia przez organ prawa przez m.in. niepodejmowanie czynności nakazanych prawem, ale równocześnie naruszenie tą bezczynnością konkretnie rozumianych interesów lub uprawnień wnoszącego skargę, których źródło wynika z konkretnych przepisów prawa materialnego. Nie jest zatem wystarczające powoływanie się w tym względzie na ewentualny stan zagrożenia naruszenia interesu prawnego lub uprawnień skarżącego. Takiego realnego i konkretnego naruszenia swojego interesu prawnego skarżący w ocenie Rady Miejskiej w ogóle nie wykazali.

Przypomnieć należy ,że przedmiotem wniesionych na podstawie art. 101a w zw. z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym przez skarżących wezwań do usunięcia prawa skierowanych do Rady Miejskiej w Kozienicach (tożsamy treściowo), był sposób postępowania z ich skargami na nienależyte wykonanie zadań przez Burmistrza Gminy Kozienice w sprawie lokalizacji budowy stacji bazowej telefonii komórkowej. Zarzucono w nich ,że Przewodniczący Rady Miejskiej w Kozienicach nieprawidłowo po wpłynięciu skarg w dniu 25 kwietnia 2017 roku na podstawie zapisów Statutu Gminy Kozienice oraz Kodeksu postępowania administracyjnego przekazał skargi do załatwienia innemu właściwemu organowi z uwagi na toczące się postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania zainicjowanego również przez skarżących. Tymczasem zgodnie art. 235 § 1 KPA skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, **uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania**, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie. Wskazany przepis statuuje pierwszeństwo postępowania jurysdykcyjnego przed postępowaniem skargowym , co oznacza że jeżeli skarga zawiera w swej treści zarzuty mogące stanowić podstawę wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylenia lub zmiany to należy ją odpowiednio potraktować jako żądanie wznowienia postępowania (art. 147 w związku z art. 145 k.p.a.) lub za żądanie stwierdzenia nieważności (art. 157 § 2 w związku z art. 156) albo jej uchylenia lub zmiany (art. 154, 155, 161, 162 § 2, art. 163). Mając to na uwadze oraz fakt, iż w dniu 24 kwietnia 2017 roku wszczęto postępowanie w sprawie wznowienia postępowania administracyjnego zakończonego decyzją ostateczną Burmistrza Gminy Kozienice z dnia 28.09.2016 roku znak sprawy GS.GM.6733.6.2016, Przewodniczący Rady Miejskiej działając na podstawie § 129 ust 1,2,3 Statut Gminy prawidłowo przekazał wniesione skargi do rozpoznania

przez organ właściwy do rozpatrzenia wniosku o wznowienia postępowania. Przekazanie nastąpiło w drodze zwykłej czynności technicznej na podstawie art. 231 w związku z art. 235 i art. 236 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 poz.23 z późn. zm.) do rozpatrzenia przez organ właściwy do wznowienia postępowania z uwagi właśnie na tożsamość (wręcz identyczność) zarzutów podniesionych w skardze jak i we wnioskach o wznowienie postępowania.

Nakaz rozpatrzenia możliwości wzruszenia ostatecznej decyzji we właściwym trybie, zawarty w art. 235 § 1 k.p.a. oznacza, że jeżeli w skardze zarzuca się, iż decyzję wydano na podstawie fałszywych dowodów (art. 145 § 1 k.p.a.), to właściwym trybem rozpatrzenia takiego zarzutu, jak i innych zarzutów dotyczących prawidłowości postępowania, wymienionych w art. 145 § 1 k.p.a. jest tryb wznowienia postępowania"; wyrok NSA w Gdańsku z dnia 17 grudnia 1996 r., II SA/Gd 1156/96, LEX nr 44089: "Jeżeli organ odwoławczy uznał, iż decyzja, od której odwołanie składała strona, była w chwili jego składania decyzją ostateczną, organ winien rozważyć w trybie art. 235 § 1 k.p.a., czy pisma nie potraktować jako wniosku o wznowienie postępowania lub żądanie stwierdzenia nieważności decyzji. Stąd też mając na uwadze powyższe regulacje kodeksowe i Statutowe oraz fakt, iż przedmiot skarg dotyczył tej samej decyzji względem której wszczęto już postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania, zaś zarzuty zawarte w skargach dotyczyły wadliwości decyzji mieszczących się w katalogu przesłanek wznowienia postępowania (**zarzuty skargi dotyczyły, że skarżący bez własnej winy nie brali udziału w postępowaniu zakończonym wydaniem ostateczną decyzją**), Przewodniczący Rady Miejskiej prawidłowo wniosone skargi zgodnie z regułami wynikającymi z przepisów art. 233- 235 kpa przekazał organowi właściwemu przed którym toczyło się postępowanie w przedmiocie wznowienia postępowania (art. 236 kpa). Przekazanie skarg jak wskazano wyżej nastąpiło w trybie art. 231 kpa w drodze zwykłej czynności technicznej, o czym zawiadomiono skarżących.

Obecnie wskutek rozstrzygnięcia nadzorczego SKO w Radomiu SKO.ZP.100.1342.2017 z dnia 20.07.2017r, postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2017 roku GS.GM.6733.6.2016 na podstawie art. 149 § 1 oraz art. 234 pkt 1 i art. 235 § 1 ustawy z dnia 14.06.1960r. Kodeks postępowania administracyjnego **wznowiono postępowanie administracyjne** zakończone ostateczną decyzją Burmistrza Gminy Kozienice znak GS.GM.6733.6.2016 z dnia 29.09.2016r o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, polegającej na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Polkomtel usytuowanej na części działki nr 457/4 granicach ABCDA w obrębie Świerże Górne, gmina Kozienice, gdzie zarzuty skarżących zawarte w skargach na działalność Burmistrza będą przedmiotem analizy w aspekcie podstaw wznowieniowych.

Reasumując w okolicznościach przedmiotowej sprawy w ocenie organu nie wystąpiła żadna bezczynność Rady Miejskiej w Kozienicach, która mogłaby wpływać na interes prawny wzywających do usunięcia naruszenia prawa/ skarżących. Wniesione

skargi skarżących na działalność Burmistrza Gminy Kozienice w związku z wydaniem decyzji ostatecznej przez Burmistrza Gminy Kozienice znak GS.GM.670.6.2016 z dnia 29.09.2016 roku o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającego na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej sieci Polkomtel usytuowanej na części działki nr 457/4 w granicach ABCDA w obrębie Świerze Górne, zostały prawidłowo przekazane przez Przewodniczącego Rady Miejskiej do rozpoznania przez organ właściwy do rozpatrzenia wniosku o wznowienia postępowania z uwagi, iż przed wniesieniem skarg w dniu 24 kwietnia 2017 roku zostało wszczęte postępowanie w sprawie wznowienia ww. postępowania administracyjnego. Stąd też działanie Przewodniczącego Rady było zgodne z § 129 ust. 1, 2,3 i 4 Statut Gminy. Na mocy wskazanych przepisów do kompetencji Przewodniczącego Rady należy przeprowadzenie kwalifikacji wpływających do Rady pism wyróżniając z nich skargi i wnioski. To w gestii Przewodniczącego leżało ustalenie właściwości organu do załatwienia sprawy i przekazania sprawy właściwemu organowi do jej załatwienia. Dlatego też Rada Miejska w Kozienicach uznała za bezzasadne zarzuty podniesione w wezwaniu do naruszenia prawa bowiem nie nastąpiła żadna beczynność organu w tym Rady, która mogła by świadczyć o niewykonaniu czynności nakazanych przez prawo. Ponadto wskazać należy, że skarga na beczynność może dotyczyć działalności uchwałodawczej rady gminy w takim zakresie, w jakim przepisy prawa nakładają na organ stanowiący gminy obowiązek podjęcia uchwały. W postanowieniu z dnia 29 stycznia 2013 r., II OSK 59/13, LEX nr 1274433, NSA podkreślił, iż uwzględnienie skargi na podstawie przepisu art. 101a u.s.g. wymaga ujawnienia unormowania, z którego wynika obowiązek uchwałodawczy organów samorządu i równoczesnego wykazania związku przyczynowego między beczynnością organów gminy w wykonywaniu tych czynności a naruszeniem interesu prawnego czy uprawnienia skarżącego. W związku z powyższym niedopuszczalna jest również skarga w sytuacji, gdy organ uchwałodawczy ma jedynie możliwość, a nie obowiązek, podjęcia stosownej uchwały (analogiczne stanowisko zajął NSA w postanowieniu z dnia 6 października 2011 r., II OSK 1501/11, LEX nr 1151908).

Powyższe legło u podstaw nieuwzględnienia wniesionych wezwań do usunięcia naruszenia prawa przez skarżących, co nastąpiło zaskarżoną uchwałą Nr XXXII/286/2017 Rady Miejskiej w Kozienicach z dnia 13 lipca 2017 roku.

Z tych wszystkich względów wniesiona skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Z- ca Przewodniczącego Rady Miejskiej

w Kozienicach

Andrzej Kowalski